

ขยะอิเล็กทรอนิกส์(อีกรอบ)

จำได้ว่าเคยเขียนถึงเรื่องขยะอิเล็กทรอนิกส์ไปแล้วครั้งหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ชิ้นส่วนของโทรศัพท์มือถือ หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เลิกใช้แล้ว และนับวันจะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกที

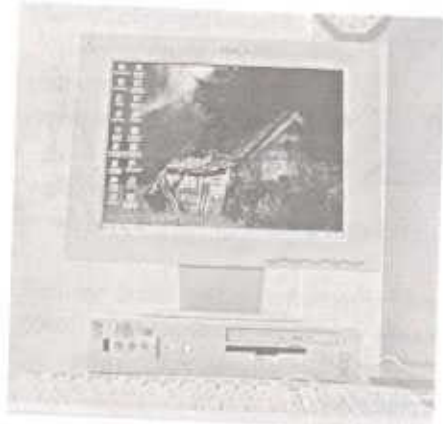
จากข้อมูลของกรีนพีซ ระบุว่า ในช่วง 3 เดือนแรกของปี 2547 มียอดขายโทรศัพท์มือถือทั่วโลกกว่า 153 ล้านเครื่อง ส่วนยอดขายคอมพิวเตอร์รวม 625 ล้านเครื่อง ขณะที่บริษัทวิจัยด้านอิเล็กทรอนิกส์ ทำนายว่า ภายในสิ้นปี พ.ศ. 2553 จะมีคอมพิวเตอร์ถูกผลิตขึ้นมาอีก 1,400 ล้านเครื่อง

สำหรับสถิติในประเทศไทย ในช่วง 3 เดือนแรกของปี 2548 เรามีคอมพิวเตอร์กว่า 2.6 ล้านเครื่อง คิดเป็นสัดส่วน 15.5 เครื่องต่อ 100 คนหัวเรื้อน รวมทั้งยังมีการนำเข้าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มือสองกว่า 2.5 ล้านชุด เพื่อนำมาประกอบเป็นคอมพิวเตอร์ไว้ใช้งาน

ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้จะกลายเป็นขยะอิเล็กทรอนิกส์ในไม่ช้า

ประเด็นสำคัญมันอยู่ที่ว่า ปัจจุบันขยะเหล่านี้ถูกทิ้งปะปนมากับขยะบ้านทั้งที่มันเป็นขยะพิษ อีกทั้งยังมีการกำจัดอย่างไม่ถูกต้อง รวมทั้งมีปริมาณมากเกินกำจัด

ในขยะอิเล็กทรอนิกส์มีโลหะหนักอันเป็นพิษต่อร่างกายมนุษย์เป็นจำนวนมาก ทั้งสารตะกั่ว

ที่เมื่อนำไปเผาแล้วจะเกิดสารที่ทำลายระบบประสาท ระบบเลือด และระบบสืบพันธุ์

มีสารโครเมียม ซึ่งเมื่อเข้าสู่ร่างกายระบบทางเดินหายใจและปอดจะเป็นอันตราย เกิดการระคายเคือง และอาจมีเชื้อคอกคอก รวมทั้งมีความเสี่ยงให้เกิดโรคร้ายอื่น ๆ ตามมา หรือถ้ากินเข้าไปในปริมาณมากจะเกิดภาวะเพาท์องเดิน สึก เป็นอันตรายต่อตับ ไต และเสียชีวิตได้

นอกจากนี้ยังมีส่วนประกอบของสารอันตรายอีกหลาย ๆ ชนิด เช่น สารหนู แคดเมียม เซลีเนียม แกลเลียมบิกเวต โคบอลต์ เป็นต้น

หรือถ้านำไปฝังดิน สารพิษเหล่านี้ก็อาจจะไหลปนเปื้อนไปตอชมแหล่งน้ำ และกลับมากำร้ำาามมนุษย์ได้โดยตรง

คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือที่ยังประโยชน์มหาศาลจะกลับมาเป็นพิษเพราะขาดฟาดฟัน หากเรายังไม่รู้จักใช้เท่าที่จำเป็น และกำจัดอย่างถูกวิธี.